

15.5.43.

No 5

Lehti ilmestyy:

Tilausmaksut:

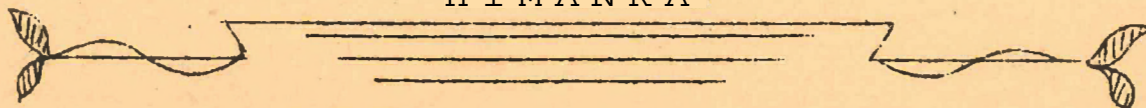
Toimitus:

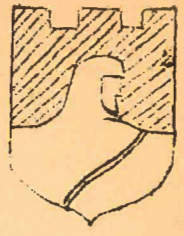
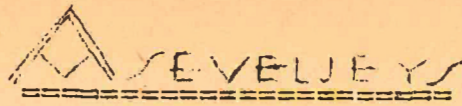
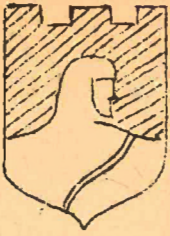
Kirjapaino:

ennen täysikuuta,
entiset, lukuunottamatta T-IdJee-
vaihtoveroa, joka nyt poistettu-
muuttanut rahtaustoimisto T. Tiilen
Seuraajat r.y:n entiseen huoneusto on.
Oy Kalpä Ab:n monotypemonistinpika-
painostin Possenassun Uudessa Lii-
kepalatsissa.

Haukkumiset ja muut avustukset ottaa kiitollisuudella vastaan

HIMANKA

aatteena ja käytännössä.

Käsite aseveljeys syntyi jo talvisodan ankarien koettelemusten aikana. Samalla kertaa, jolloin koko maatamme ja sen itsenäisyyttä uhkaava vaara kuin yhdellä iskulla pyyhkäisi olemattomiin tai ainakin painoi näkymättömiin omat keskinäiset riitamme, luokka- ja säätyeromme, samalla kertaa syntyi rintamillamme taistelevien joukkojerkeskuuteen tuo luja yhteisvastuu ja yhteenkuuluvaisuuden henki, joll annettiin nimeksi aseveljeys.

On varmaa, ettei tämä aseveljeys sinänsä ole mikään uusi, multalistava piirre Suomen kansassa. Esi-isiemme käymät vuosisataiset, sitkeät taistelut itäistä perivihollista vastaan eivät olisi olleet lainkaan mahdollisia ilman aseveljeiden henkeä. Pohja tuolle aatteelle on täytynyt luoda jo aikaisemmin. Me olemme tavallaan erakkokansaa. Keskellä erämaita asuva suomalainen on aina tottunut hoitamaan itse omat asiansa. Hän on kuin kasvanut kiinni viljelemäänsä karuun maahan. Hänen uskontonsa, koko elämänsä katsomuksensa sitovat hänet kotikontuun. Historiallinen kehitys on johdattanut hänet ymmärtämään, että Suomen maa, Isänmaa on meidän kaikkien yhteinen kotikontumme, jonka säilyttäminen ja puolustaminen on elämämme perusehto. On muistettava, etteivät poliittiset erimielisyytemmekään ole yksinomaan negatiivinen ilmiö. Nekin todistavat omalla tavallaan heränneestä elävästä harrastuksesta yhteisiä asioita ja niiden hoitoa kohtaan. Tarvittiin voin loppusysäys tekemään kaikille vavahduttavan selväksi kohtalonyhteytemme ja siitä johtuva välttämätön yksimielisyys suurissa periaatteellisissa kysymyksissä.

Suomen kansan henkinen laatu, mentaliteetti, ei pidä liiasta tunteilemisestä. Suomalainen kavahtaa tuomasta tunteitaan julki, varsinkaan vieraan nähtäväksi ja peittää ne usein huumorin varjolla. Hintamamieskään ei puhu aseveljeudesta. Hän ei myöskään vuodata enempää ilon- kuin surunkyyntä aseveikkonsa takia. Hän osoittaa aseveljeytensä teoilla. Hän saattaa kinastella jopa joskus pikkuisen tapollakin sotatoverinsa kanssa, mutta on pahan paikan tullen valmis tämän puolesta vielä uhrauksista suurimpaan.

Sodan aikana syntynyt aseveljeiden aate oli liian suuri ja tärkeä unohdettavaksi rauhankaan tullen. Itse Suomen Marsalkka kehoittikin 4.8.194-0 muodostamaan erikoisen veljesliiton, jonka tehtävänä tulisi olemaan kansan yhtenäisyyden säilyttäminen, sodan muistojen vaaliminen sekä sen aiheuttamien haavojen parantaminen. Kehoitusta noudatettiin ja perustettiin Suomen Aseveljien Liitto. Perustamiskokouksessa tehdyn päätöksen mukaisesti tämän liiton tarkoituksena on ylläpitää ja syventää sodan aikana syntynyttä aseveljeyttä, toimia aseveljien siveelliseksi ja aineelliseksi tukemiseksi sekä ylläpitää yksimielistä tahtoa Suomen itsenäisyyden ja riippumattomuuden turvaamiseksi kaikissa olosuhteissa sekä syventää käsitystä tässä mielessä käytyjen taistelujen merkityksestä.

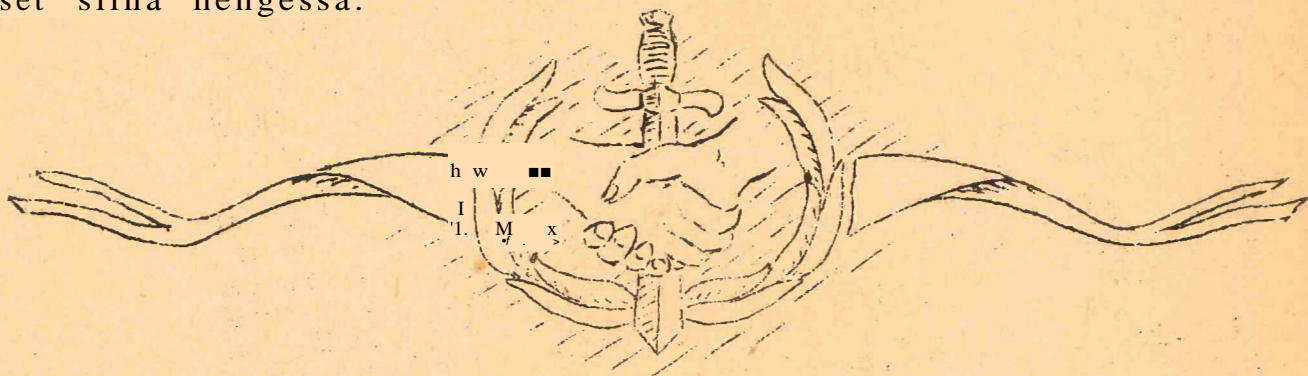
Suomen Aseveljien Liiton toiminta sai pian kiinteät ulkonaiset puitteet. Liiton asioita hoitamaan valittiin Littotoimikunta, jonka puheenjohtajana toimii kenraaliluutnantti Paavo J. Talvela. Ympäristö maata perustettiin aseveliyhdistyksiä joukko-osaston, kotipaikkakunnan tai työpaikan pohjalle. Nämä aseveliyhdistykset noudattavat toiminnassaan samoja ulkonaisia menettelytapoja kuin muutkin vapaat yhdistykset.

Oikean sodanaikaisen asevelihengen mukaisesti tahtovat Suomen Aseveljien Liitto ja sen alaiset aseveliyhdistykset toteuttaa aatteensa teoilla. Varsin keskeisen aseman juuri tuossa käytännöllisessä toiminnassa on saanut sodasta kärsineisiin kohdistuva huoltotyö. Varoja tähän työhön hankitaan lukemattomilla eri tavoilla, keräyksillä, arpajaisilla, myyjäisillä ja monenlaisella liiketoiminnalla. Aseveliyhdistykset ovat ottaneet haltuunsa hotelleja, ravintoloita ja elokuvateattereita, joiden tuotto käytetään huoltotyöhön. Kotirintaman aloitteesta syntyivät n.s. Maanantai-talkoot, joihin liit-

tyneet henkilöt suorittavat määrätyn ajan kuluessa joka maanantain ensimmäisen työtunnin palkan Suomen Aseveljien Liitolle.

Kertyneet varat, useita kymmeniä miljoonia markkoja, on Suomen Aseveljien Liitto joko suoraan tai aseveliyhdistysten kautta jakanut suurimmaksi osaksi raha-avustuksina puutteen alaisille. Periaatteena on tällöin pidetty autettavan toimeentulon kertakaikkista turvaamista. Huoltoavustusten jakoa varten ovat useimmat aseveliyhdistykset perustaneet huoltotoimistoja, jotka ovat myös suorittaneet työnvälitystä sekä antaneet lainopillista ja lääkärinapua. Edelleen on perustettu huoltorenkaita, joihin liittyneet henkilöt suorittavat määräajoin kiinteän summan huollettavalle perheelle toimitettavaksi. Myöskin on sotaorpoja aseveliyhdistysten välityksellä sijoitettu perheisiin tai yksityisten henkilöitten luo kummilapsiksi ja siten taattu heidän jatkuva toimeentulonsa.

Kaikkalainen talkootyö on sekin eräs oikean asevelihengen ilmaus» Yhteisin voimin yhteisen asian puolesta. Aseveljeyden aate on eräs sen kauneimmista ilmenemismuodoista. Isänmaan etu vaatii kaikkien voimien keskittämistä. Toteuttakoon tuleva rauhan aika sodan lupaukset siinä hengessä.

PAKANAN puhdetyönäyttelyn palkintoluettelo

K a n s a l l i s t e n töiden ryhmä

I	palkinto	kers. V. Pöllänen	8. ptri
II	- " -	aliko M. Kontkanen	8. ptri
III	- H -	aliko O. Sainio	PstoE
IV	- r ti -	korpr. A. Joverg-	7. ptri

Taide - esineiden ryhmä

I	palkinto	luutn. A. Laukkanen	PstoE
II	- " -	aliko T. Nieminen	7. ptri
III	- n -	tkn A. Voutilainen	7. ptri

Koru - esineiden ryhmä

I	palkinto	korpr. W. Löfberg	9. ptri
II	- n -	yl. V. Ruusunen	PstoE
III	- ii -	tkn V. Nevanpää	7» ptri
IV	- ti -	korpr. O. Aunio	7. ptri
V	- " -	korpr. O. Mononen	7. ptri

K ä y t ä n n ö l l i s t e n töiden ryhmä

II	palkinto	tkn O. Kolehmainen	PstoE
II	- " -	tkm P. Pajarinen	PstoE
III	- n -	korpr. V. Junninen	9. ptri
SH	- it -	maj. R. Penttinen	PstoE
III	- u -	aliko V. Vauhkonen	7. ptri

Siinä luotat?

" Meidän isämme luottivat sinuun, he luottivat, ja
sinä pelastit heidät ♦ " Ps. 22:5.

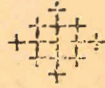
amaa mitä psalmin kirjoittaja sanoo kansansa esi-
isistä samaa me voimme sovelluttaa oman kansamme menneisiin
sukupolviin. Niinkuin Israelin kansa, jonka elämänvaiheet muu-
ten ovat merkellisimpiä mitä maailmanhistoria tuntee, joutui
usein kärsimään voimakkaampien pakanallisten naapurivaltioit-
tensa sortoa, menettäen aika ajoin myös itsenäisyytensä niin
on myöskin meidän maamme historia ollut ohdakkeista ristin tien
kulkemista. Ja sitä se on tänäkin päivänä.

Mutta niinkuin Herran kansan johtotähtenä oli luotta-
mus elävään Jumalaan, niin ovat meidänkin esi-isämme seuranneet
ristinlippua sekä sodan että rauhan päivinä. Herra on ollut hei-
dän voimansa ja väkevyytensä. Häneen he ovat p?inneet toivonsa
silloinkin, kun on näyttänyt siltä, ettei enää toivoa ole. Sitä-
hän todistaa Saarijärven Paavon sanat " vaikka koettaa, eipä
hylkää Herra." Kuinka täydellistä luottamusta Kaikkivaltiaan
johtoon ilmeneekään noissa sanoissa. Niin ulkonaisessa kuin si-
säisessäkin - ihmissielun suurimmassa ahdistuksessa - jonka syn-
nin syyllisyys tuo mukanaan, ovat esi-isämme noudattaneet kehoi-
tusta: "Hädässäsi huuda avuksesi minua, niin minä olen auttava
sinua ja sinä olet kunnioittava minua." Häätäntyneen sielun huuto ?.
kuullaan taivaassa vielä tänäkin päivänä ja sieltä tulee pelastus.

Meidän aikamme ihminen luottaa mahtaviin sotavarustuk-
siinsa ja omaan voimaansa. Ja kuitenkin me olemme nähneet kuinka
pettäviä ne saattavat olla, sillä mahtavimmatkin linnoitukset ku-
kistuvat ja ihmisvoima raukeaa. Kaikkein vähimmin synnin hädässä
oleva ihminen voi panna luottamuksensa johonkin maalliseen, kos-
ka se on katoavaa. Mutta yhtä vähän kuin jokin aine - ja sellai-
seenhan useimmat ihmiset luottavat asettaen näin Luojan tilalle
luodun, josta siis muodostuu ihmiselle epäjumala - voi vapauttaa
ihmisen syyllisyydestä ja pelastaa hänet hukkumasta iankaikkises-
ti, yhtä vähän sen voi saada aikaan toinen ihminen. Ei oje luot-
tamista, ihmiseen, sillä parhaimmassakin ihmisessä piilee Juudas.

«M.U.XIJCJ, oxxö tarrainen uiemu voisi meiaat pelastaa Jumalan vihas-
 ta, jonka me kaikki olemme synneillämme ansainneet. Pelastus on yk-
 sin Kristuksessa, joka on meidän Välimiehemme. Hänen armoonsa saat
 sinäkin luottaa, kun uskot Häneen. Eän vanhurskauttaa jumalattoman,
 joka hänen tykönsä tulee eikä lue hänelle hänen rikkomuksiaan. Mie-
 letön on se ihminen, joka hylkää Herran ja panee luottamuksensa ka-
 toavaan. Mihin sinä luotat?

Pastori.

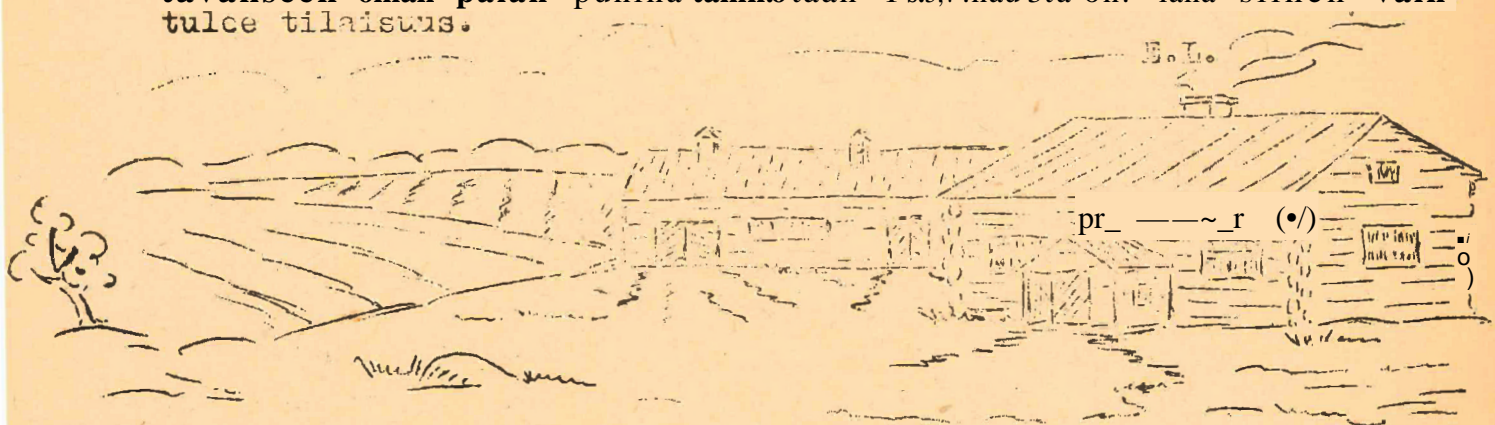

A s e v e l i - k u u l u n i s i a .

=====

Rakennusmiesten kirves on heilunut jatkuvasti rakennus-
 työmaallamme ja neljä valkoista taloa seisoo nyt valmiiksi hakattu-
 na kuivattavassa kevätauringossa. Sauna- ja navettarakennusten sei-
 nien hakkuu on myös jo puolivälissä. Osan kirvesmiehiä ja työkaluja
 jouduttua komennetuksi toirjle työmäille, on seinien nouseminen
 jonkun verran hidastunut. noita kaikki •voimistaneet toukol-ruun kulu-
 essa ja ne ovat silloin valmiit kullerotta valoi huoneen, jossa pai-
 kalliset asevoliyhl: styl set uvat la pantuna et pystyttämäön. ne niitä
 varren lal. jolta ••ali.'? tonteilJ e. korvikkeit?!. nokl koite rudella ke-
 rätty talkoilla ja talkoo-voimin talojen pyyt iämlnu>klr. tulee ta-
 pahtumaan,

ilintam. imiesten maar •-oaant: 'kv ?y.r, s o.n v:V-...?p.ilrkr. ollut
 jatkuvasti puheenaiheena, vaikka asia ratkai.s 'nuo lopullisesti vas-
 ta sodan loputtua» monee kuitenkin. syy tr muu» et 'k kysymys rat-
 keaa molli o edullisesti ja voimem-'ktn L'äbi.,itkoitia antaa eräitä tie-
 toja v<.poutun< Iden pan u-aemiua tili o j-jn käy ulk.leoetn reuhuFtoimin-
 taan. Pakanan* pojista varmaan Kori, on haivut.' 1 tukkimaan. viljel-
 täväkseen oman palan punina tamn.otaan 1s.3:?'nau3ta on. lana siihen vain
 tulce tilaisuus.

Pientä k r i t t i k i ä p u h d e t ö i s t ä

=====

ja p u h d e t y ö n ä y t t e l y s t ä

=====

Puhdetyö harrastul:-sen voluinkos ".ovi ai.1/.on ta i a t e l e v a n a r-
 meijamme keskuudessa on ilolla merkittävä tapaus. laki kripa löytää
 sellaista jonoko -oasana, jossa räio-i rdkä Licn.lruoli><:upia arvoja
 sisältävä oyomuoto oHai. kekenam unohdettu- öintaun joikkojen puh-
 detöistä puheenollen on olm.o cJna mulotetnava, ettet tällöin ole
 kysvmyj suinkaan vain n.)imet toraaniien iyhjzön tyy>>k.xlse sta mahdol-
 lisimman m~hava.ilu tavu.Li', vam samalla sellaisen harrastuksen le-
 viin arJ ose cö. ja y etctruieea'6 joukl.ajor l:jokui asoa, jok i avc.isi
 porti l: tai 'la ir jta ruui en miksi.ml ei nyao enipeun vnliakontann,
 jossa joka -Li: on 'vallt~u'- voisi tuntea tervettä tyydytyksen tunnet-

KIITOS

TOIMITUS lausuu kiitoksensa virkaa tehneille päätoimittajalleen, eläintieteilijä ja viivisektori, vänr. R. Ruotsalol e, joka omia ja muiden vaivoja säästämättä kärsi edellisen numeron aiheuttamat synnytystuskat.

LÖYTYISIKÖ

hyväsydämistä ihmistä, joka auttaisi ahdinkoon joutunutta, kangen käyttöön tottumaton nuorta-miestä • Vast.kiirreimm. t.l.kontt. nimim, ylik. E.L., Sketsinä

HALUATTEKO

välttyä työnteon vahingollisilta seurauksilta. Käyttäkää siinä tapauksessa uutta "Rukkas et pois" - päivä- ja yövoide tamme. Poistaa rakot, lievittää ärtymystä. Saatavana maan jokaiselta JSpsltä.

YÖAJOON

tottunut mullanajaja saa toimen Skotsinan Koevil jelysas emalia. Hakemukset suosituksineen lähetettävä osoitteella Ylikotipuu tarhuri Sketsinä.

KUPPAUSTA

ynnä muuta verensiirtoa suoritetaan halvalla Kahdeksikon asemakarsussa. Teknillisinä avustajina toimivat tarkoitusta varten huolellisesti valmenneet kuusi- jaikaiset imukärsäkkäät.

HALUTAAN OSTAA

päivän korkeimpiin hintoihin ostetaan kaikenlaatuisia linnun (?) munia. Huoma Varsinkin koti-kanan (Avua domesticaj muint tervetulleita « Lähetykset pyydetään yst. toimittamaan yhdeksikköön nimim. "R.R." kuoreen paitsi os. myöskin "munat".

Toimitukselle on saapunut kirjeitse seuraava ilmoitus

Se henkilö, jolle lupasin lähettää lehtisahan teriä käydessäni Syvärillä, saa periä ne tämän lehden toimituksesta.

Terveisin J.E. Pehkonen.
Viinijärvi.

KIITOS

Toimitus lausuu parhaat kiitokset Hain henkilöstölle ystävällisesti annetusta avusta roimi tusma teriä .alin hankkimisessa .

Kurni aitäkö elia Päätoimittaja.

ta. Että todella jostakin tällaisesta on loppujen lopuksi kysymys tuntuu varsin luonnolliselta, koska ihminen muodostuu sielulliselta vireeltään hyvin herkäksi, jouduttuaan olosuhteisiin, jossa elämäntempo on vallan toisenlaatuineh kuin normaalissa kansalaiselämässä*. Tällöin ihminen tuntee tavallista suurempaa tarvetta tehdä jotain sellaista, joka korostaisi 'hänen' persoonallisuuttaan ja samalla toimisi jonkinlaisena henkisenä airueena hänen ja kotona olevien omaisten välillä. Siksi täällä valmistetut esineet ovatkin usein valmistajalleen äärettömän rakkaita. Saattavatpa olla niin rakkaita, ettei hän haluaisi luopua niistä millään hinnalla. Tämä seikka tuli jonkinlaisena jarruttavana piirteenä esille myös puhdetyönäyttelymme sisällössä, sillä vain harvat - niin sanottiin - hennoivat luopua parhaimmista työsuorituksistaan ja näin tapahtuisiitakin huolimatta, että koko tämän puuhan tarkoitus oli jo yksimpä sosiaaliseltakin kannalta arvioituna mitä ensiarvoisin. Juuri edellämainitussa syystä ja 'sen lisäksi ehkä jonkinlaisesta arkuudesta ja osin ehkä välinpitämättömyydestäkin johtuen ei näyttelystämme muodostunutkaan mitään todellista sävähdysnäyttelyä'.

Nämä edellämainitsemani varaukset huomioiden voidaan sahoa näyttelymme antaneen kuitenkin melko totuudellisen kuvan puhdetyöharrastuksemme valtavuudesta kuin myös sen tasosta.

Nyt voimmekin jo luoda pienen kritikoivan silmäyksen itse näyttelyyn. Näyttely oli, kuten jokainen siihen tutustunut vainaankin totesi, hieman yksipuolinen. Tälle seikalle antaa kuitenkin osin oikeutta se, että nyt oli kysymys ensisijassa n.s. massanäyttelystä, jonka onnistuminen tapahtui laadun kustannuksella. Juuri tänä näyttelymme erikoispiirre kiihoitti esiin todellisen kauhojen ja sorvliukkoitten riemumarssin. Tässä ei sinänsä ole moittimisen aihetta

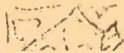

varsinkaan kun nämä työt olivat yleensä puhtaita ja monet niistä suurella taidolla tehtyj ypuhumattakaan niiden käyttöarvosta, mutta mielellään olisi nähnyt juuri näiden käytännöllisten töiden joukossa enemmän vaihtelua esim puuastioita, koreja jne., koska tällaisten tarve-esineitten valmistustaito on vaipumassa taattojemme mukana maanrakohan. Samoin on vaianlaita tuohitöitten suhteen, joita oli esillä vain häviävän piehi prosentti.

Melko korkeata tasoa näyttelyssä edustivat n.s. kansalliset työt. Eräät tämä & Valan suorituksista olivat laadultaan jo sellaisia, että ne puolustaisivat paikkaansa missä puhdetyönäyttelyssä tahansa. Erikoisesti kiintyi huomio komeaan piimäleiliin ja karjalaisaiheisiin kapustoihin, joissa työ oli hyvin viimeisteltyä.

Taide-esineitten sarjassa nähtiin myös eräitä varsin hyviä suorituksia, jotka ansaitsevat huomion tulla mainituiksi. Näin on asianlaita esim, puuveistosten kohdalla. Aiheet olivat eräissä suorastaan herkullisia, vahinko vain, että polttokäsittely hiekkapaperin ohella oli hieman laimentanut niiden tehoa. Lisää väriä tälle ryhmälle antoivat myös esille asetetut akvarellit. Enemmän vain sellaisia niiltä, jotka hallitsevat värejä ja pensseliä.

Koriste-esineitten osasto oli jollakin tavalla murheellisin. Ei vain siksi, että esillä olevista töistä suurin osa kantoi sisässään "surun väriä", olivat nim. mustanpuhuvia, vaan myös siksi, että tämä melkeimpä loputtomia mahdollisuuksia tarjoava alue oltiin sivuutettu niin kivuttomasti. Vain harvat ja valitut työt herättivät katsojassa erikoista huomiota. Tässä kohdassa on huomautettava: Kottakaa viimeistellä työnne ja pyrkikää koristeellisuudessakin yksinkertaisiin vetoihin. Ei ole pakko sulloa yhteen esineeseen kaikkia mielikuvituksen oikkuja. Tosin näidenkin töiden joukossa oli, kuten jo mainitsin, eräitä huomion arvoisiakin suorituksia, jopa hyviäkin sellaisia, mutta ne tahtoivat hukkoa kirjajaan rasiamereen. - Eräistä puutteellisuksistaan huolimatta tämä ensimmäinen puhdetyökamppanjanme saavutti kuitenkin tarkoituksensa, joka ilolla merkittäköön.

A Sfr se vel i r a h a s t o m n e

Heti sodan alettua perustettiin joukko -: keskuuteen, eräänlainen rahasto, jonka varoja ryhdyttiin krmlärn ja karr■V.t- tanaan säumö?lisesti päivärahojen maksun jiiit ydnenä.. hah.no bor. tarkoitukseksi määriteltiin lähinnä oman j yiekoom.. k3ru..V.L.L.'*00. kaatuneiden tai invaliideiksi tulleiden puutteessa ol-uviun per- he nisu. nvus tamir.an. Paitsi keräyksellä, on rahasto sauzva varoja myös kuoron ja soittokunnan kotiseutuvierail uista, lndasdon tila on tällä hetkellä seuraava:

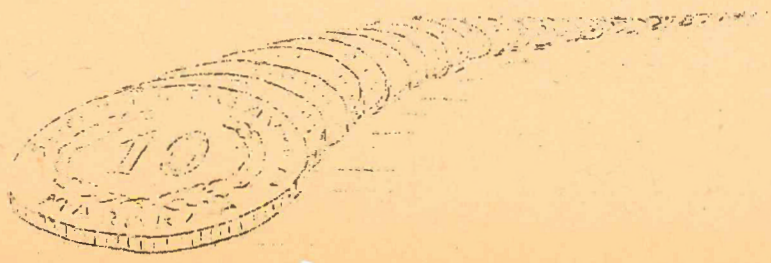
Varoja koottu keräyksillä	mk	4-U0i<??.•
V:iovtuoilta sekä korkotuloja	mk	2* . . . z.'ö
xatesn.su	r.k	u> «?J1 ?1/
Jaettu .lniiulahj oina v.->19H	mk	a, ••Cäi.--
, J , r _____ j~.... _v o_■9Am _	yk	__i ...';G -
Ka.os on varoo	mk	06.000x85

Kuten ylläolevas t?. .dk \ , on avxs buk?ta toisto väek- si jnet La J nuLulahjaina aseveljiemme porhoille li eränä y.oto.?•.h 9«?G^rt>-- lahjat ovat olleet sou.run.dcj.haan >00- 1 000 ai?.,a tai-ikiki saajan olosuhteista riippuen» Krfiballakin kerraJ.la., kiuj. ju<oo on suunniteltu, on pastorien toimesta kirjoitettu kaikille r... aseveliyhdistyksille, joiden alueella asuu joukossamme taa t ien tai invaliideiksi tulleiden perheitä. Rahaston tarkoitus ei siis käsitä ainoastaan Liperin kunnassa asuvia, vaan tasapuoli:. ok. kaikkia joukostamme uhrin antaneita.

Kuten tiedämme, on tavaksi tullut varojen keräys päi- värahojen maksun yhteydessä lopetettu, jo kuluvan vuoden ai cssa o Jok-\lnsn ymmärtäne kutterikin, että jos rahastostamme halut-on saada pysyvästi tarkoitustaan vastaava, on -sen pääoma oaatana vie- lä runsaasti kasvomiarioic, Tähän tär xnavatkin pa.a aika a käyneisjä ole- vat tc-ir.icnpitoets puhdotyönäyttely ja y<?mrin?/...:o..> >:\.v s ?nv tn toj v taan saatavan än.onattnva lisä kassaamme Hro': h?'.-ikoou od.n jokainen omsta osu c*.dv;sta .ui.

9nmsJla k."!"; ?ahastoa pyritään täten kartuttanaan entisestään huomattavasti, on nyos tehty päätös sen kellirnon uu- delleen järjestymisen Pnnko?titksona on va'H. r'a rahastolle Jaalli- tus, jossa Läikille yjiskoij'ä. sm. odastuksonsao LlaLJL'saannot on tilattu asianomaisesta palkasta, joten suimn.j..telL.a sa ano? lähi.-* aikoina toteutettua., lima hallit *s tii.ee sirt-n sille ammvta jen va.ltimksien nojalla Jousiahtinaan ?.<assc.n varojen hoidosta Ja kartut- ter.j.scsia, sekä päättämään avustuimien jaos in ?a mmatakia .kassan, toimimina k.)-skoej.atm asioisi a... ?;nsimälsenä tohtändvaä-mj vk.oe sillä ole.ma.on nimen, nniaminsv narmstolle <.

Pidettäköön päämääränä, että kun rahaöto 'sodan 'lo— puitua luo .unoam rmavcv kantavana jnrloui ascvellyhilis L-y-rs n hoitoon, se cu. :ok"r. suuri- että s?r. kovkomanat r"-J_tävär vuosiT- taiii ui.s. 'A.' moio imitu.vien avustusten jakoon.

VIIMEINEN LENTO

(Kirj. Lars v. Kaapu)

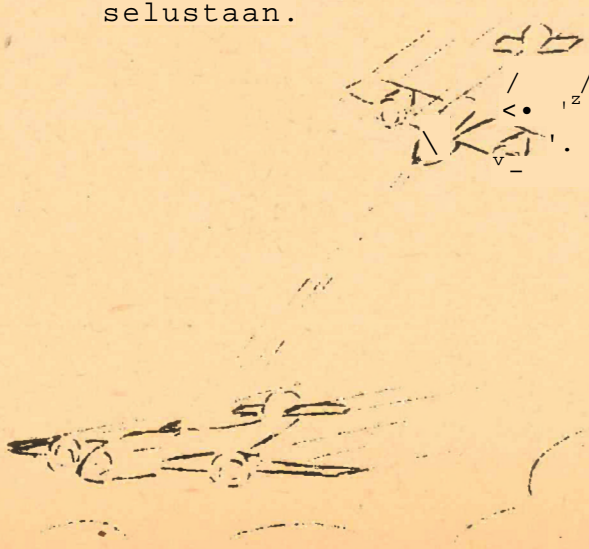
(J tkuu edell. numerosta.)

Ahon päämääränä oli päästä omien linjojen taakse, minne hän nyt pyrkikin. Lähellä linjaa hän kuitenkin äkkiä huoriasi, että koneen oikeanpuoleinen moottori oli tulossa. Tämä häytti luonnollisesti koneen nopeutta, joka väheni huomattavasti. Vielä muutama minuutti, niin vaara olisi pienempi, vaikka olisi tehtävä pakolaskukin. - Mutta samassa kone oli jo ilmilieikeissä. Konekivääri-ampuja sekä mekaniikko tempasivat oven auki ja hyppäsivät ulos palavasta koneesta. Aho istui koneessa vielä hetken aikaa ennenkuin hyppäsi vuorostaan. Tuuli oli myötäinen ja se vei häntä yhä lähemmäksi omia linjoja. Hyvän onnensa avulla hänen onnistui tällä kerran pelastua. - Saa nähdä, miten ensikerralla käy, - tuumaili Aho ivrolo taessaan laskuvarjoa selästään. - Sitten hän lähti lähimmälle äsp\$11. hoidattamaan palaneita käsiään, joita poltti kuin tulesa»

- Mitenkähän mahtoi käydä miehille, - arvaili Aho sakeaan kätensä sidotuiksi. - Nyt nopeasti takaisin laivueeseen raporttia tekemään. -

Tultuaan komentajan huoneeseen Aho teki nssnonö - Tetukaa-sanoi komentaja» Aho noudatti kehoitusta» - To putosit •.< e.l.k-n .ryssän hävittäjän toimesta, - virkkoi komentaja. - Kyllä herra majurivastasi Aho nousten seisomaan. - Nyt minulla olisi teille eu~s tehtävä, mutta se on vaarallinen, enkä halua pakoilkaa teitä sille lennolle - sanoi majuri silmäillen häntä mieltävän näköisenä» - Aamulla lähtee kolmas laivue ryssän solustaan - jatkoi komentaja, kun Aho ei vastannut mitään. - Te lähdette hävittäjäpartion mukana saartamaan tätä laivuetta. Matkalla voitte joutua tapaamaan saman koneen joka oli ottaa teiltä hengen eilen, oletteko ymmärtänyt? - Olen, herra majuri - vastasi Aho, lähtien tarkastelemaansa hävittäjäkonetta. Koneen tarkastettuaan hän saattoi todeta olevansa siihen melko tyytyväinen, vaikka tiesikin, että kone, jota vastaan hän joutuisi tulevan vuorokauden aikana taistelemaan, oli paljon nopeampi ja voimakkaampi. Hän oli kyllä päättänyt joko voittaa vastustajansa tai kuolla.

Kello 4 aamulla olivat sekä pommi- että hävittäjäkonelaivueet lähtövalmiina. Moottorit jylsivät ja pieni kenttä oli täynnä juohevia ja huutavia ohjaajia ja mekaniikkoja. Hetken kuluttua annettiin lähtömerkki. Kone toisensa jälkeen kohosi ilmaan. Pian oli kenttä tyhjä ja koneet matkalla kylvämään tuhoa vihollisen selustaan.

, Matka sujui hyvin ja pian oltiin sen vihollisen lentokentän yllä, joka oli määrää tuhota. Kohta alkoivat pommit putoilla ja räjähdellä lentohalleissa sekä muissa rakennuksissa. Kolmas laivue oli täyttänyt tehtävänsä ja paluumatka saattoi alkaa. Kaikki olivat jo vannaottei vihollisen hävittäjiä enää tulisi-kaan» Mutta silloin huomasi Aho äkkiä, että takana ylävasemmalla oli ~~kuusi~~ vihollishävittäjä. Vihollinen oli nopea ja kohta oli eräs kone Ahon kone. ci takana» Aho tiesi, että jos vihoi' Uien saisi pysytellyksi siellä, niin hänen tuhonsa olisi varma. Salamannopeasti hän veti koneensa silmukkaan ja onnistuikin pääsemään vihollisen taakse. Hetkeäkään

Viivyttelämättä hän antoi konekiväärinsä laulaa. Sanassa hetkessä oli viholliskone tulella ja alkoi painua maata kohti. Aho hymyili tyytyväisenä. olihan yksi taas poissa pelistä. Mutta vielä ei ollut tullut aika levätä» Vilkaistessaan ympärilleen hän huomasi uuden koneen syöksyvän itseään kohti. Kone, joka tuli, oli eilinen hävittäjä. Aho saattoi kuvitella vastustajansa nauttivan tilanteesta huomattaessaan hänen koneensa huomattavasti omaansa nitämmäksi. Aho paatti myydä henkensä kalliisti.. Hän antoi koneensa syöksyä kohti maata sekä veti sen jälleen takaisin ylös onnistuen pääsemään viholliskoneen alle. Tästä hän antoi koneensa nousta ryssän taakse ja avasi kovan konekiväärin tulen. Mutta nopeutensa ansiosta vihollishävittäjä pelastui vielä tällä kertaa ja onnistui tekemällä silmukan pääsemään vuorostaan Ahon koneen taakse ampuen koko ajan kiivaasti. Aho oli jo melkein toivoton kunnes keksi viime hetkessä pelastuksen. Hän pudotti konetta 100 metriä vähentäen samalla kierroslukua. Nopea viholliskone syöksyi hänen eteensä. Nyt Aho lisäsi jälleen kierroslukua ja pääsi vielä kerran vihollisen taakse, vähän ylemmäksi sitä. Huomattaessaan tilanteen tämä antoi koneensa nousta., Tämä liike koitui hänen turmioksi, sillä nyt hän joutui suoraan Ahon tähtäimeen. Kohta Aho näki tuloksen. Viholliskone alkoi liekehtiä ja putosi savuten. Nyt putosit, tuumi Aho tuntien? että hän oli tehnyt elämänsä suurimman työn.

Samassa hän tulisi vihlovaa kipua rinnassaan. Taistelun melskeessä hän oli kokonaan unohtanut muiden viholliskoneiden olemassaolon. Erään niistä oli onnistunut päästä huomaamatta hänen sivulleen, josta se tulitti kiivaasti. Nyt osui toinen luoti Ahon. Hän kadotti vähitellen tajuntansa. Hänen koneensa alkoi kallistua ja syöksyi kohta ohjauskyvyttömänä maata kohti. Huutamassa sekunnissa se saavutti maanpinnan, murskaantuä ja syttyi palamaan.

Ahon toverit olivat tällä välin selviytyneet vastustajistaan, joista osan onnistui paeta. He näkivät johtajansa ja parhaan toverinsa kohtalon. Ahon kone oli nyt yhtenä ainoana palavana roviona. Tänään oli hänen viimeinen lentonsa, huomenna ehkä meidän- ajatte! ?vat ho kääntääss.ään koneensa kotikenttää kohti. He tunsivat ja tiesivät, että tänään eli laivue menettänyt parhaan lentäjänsä.

=====

Satakieli ja karjut.

=====

Motto: Katsohan, tuossa on maailma, joka näyttää niin vaaralliselta. Pelkkää lastenleikkiä, ei sen merkillisempää, kuin että siitä käy laskeminen hiukan pilaa.

Sigmund Freud

Eräs myöhästynyt satakieli toi tiedon merkittävistä tapauksista veljilleen, jotka viettivät hiljaiseloa Uganda-maan käeköissä: "Kuului valtava ääni, kuin ukkonen, ilmassa lensi monenlaisia esineitä hirvittäväällä suulaalla, miehiä juoksi läpi metsän, toisen näköisiä kuin entiset asukkaat, yöllä kuulin heidän puhuvan ja ymmärsin, että sota oli tullut meidän seudullemme."

Maralta maalta ja auringolta tuoksuva tuuli tyyntyi, leivosen laulu vaikenä ja tuonien kynttilät, vasta vähän vihreistä kääröistään pilkottaen, nousivat tiheikön hämärässä, sanalla sanoen oli eräs luonnon lukemattomien kukkimisien aattoilta, kun satakieli monine sukulaisineen saapui kotiseudulleen, tuttuun pensaikkoon Nikittälän taa.

Siinä risukon laidassa oli näki, jossa näkyi majajalevan joukko harmaavaatteisia - niin, satakieli ei oikein tiennyt miten nimittää näitä outoja miehiä, kunnes kuuli mainittavan sanan "karju" tässä merkityksessä. Ennen aamun koittoa oli karjuista puhuttu juuri saapuneiden satakielten keskuudessa paljon pitkin puuron vartta aina kanavalle asti. Ja vaikka myöhemmin saatiin tietää miesten oikea nimitys, jäi "karju" heitä kuvaamaan.

Karjut olivat lyöneet kahden puun väliin riu'un. Sille satakieli usein lensi laulamaan, milloin ei joku karjuista

ollut jo valloittanut paikkaa. - Paljon huvia tuotti satakielelle muutenkin karjujen elämän seuraaminen. Aluksi ho näyttivät kaikki samanlaisilta, mutta pian satakieli oppi tuntemaan eri karju-yksilöitä. Varsinkin eräs miellytti "rttä kovin". Tämä karju ajoi hevosella joka päivä samaan aikaan mäen rinteessä asuvien karjujen luo, näiden osoittaessa tällöin erinomaista iloa- ja nopealiikkeisyyttä, jollaista muulloin ei heissä juuri havainnut. Satakielen luonnonherkkää mieltä liikutti erikoisesti se hartaus, jolla toiset karjut lukivat tuon hyvän karjun heille ruuan mukana tuomia kirjoita.

Sota näytti olevan onnetuista peliä: välistä oli päivisin niin hiljaista, että satakielipari - sillä ne elivät täysin rauhanaikaista siviilielämää - unohti koko sodan. Mutta sitten yhtäkkiä se saattoi alkaa, tuo musikaalisille korville niin sietämätön räiske. Kaikkiällä karjut riehuivat, heillä näytti kullakin olevan työnsä. Oli kuin jättiläismäinen kope olisi ruvennut pyörimään. - Satakielten oli vaikea ymmärtää kaiken tarkoitusta. Venäjän maan satakielet olivat nimittäin sangon hyväluontoista joukkoa.

Vaikka illan tullessa usein kuului aika kiivas rästinä, ei satakieli voinut olla aloittamatta yöllistä konserttiaari. Tänä muuton koski vain itse satakieltä, niiden kesken näet oli jo ammoin ohjattu kehitys siihen terveeseen suuntaan, että satakielet taret hoitivat luontonsa mukaisesti vähin äänin tehtäviään* Ei silti, ettei niillä olisi ollut vaikutusta satakielikunnan elämään, jopa lauluihinkin!

Satakielellä oli 5 munaa, mitat 21*22x15-16. Pari kertaa kulki joku karjuista hyvin läheltä pesää, mutta aina se säästyi, ja eräänä kasteisena aamuna löysi nousevan auringon säde siitä neljä uuden pilven edustajaa. - Viides muna oli mätämuna.

Lähiviikot olivat nuorten satakielten elämässä täynnä ihmeellisiä elämyksiä. Mutta karjut eivät siitä tienneet mitään, heillä oli omat asiansa.

Tuli sitten syksy. Karjuilla oli korsu, johon mennä sateelta suojaan ja huolto toimi. Satakielet sen sijaan olivat mitä surkeimmassa tilassa, märkiä ja ennen kaikkea nälkäisiä. Ne nousivat siivilleen ja jättivät kurjan, kuraisen ja kuitenkin rakkaan kotiseutunsa.

Im uusi kö-rat toi s.ai; kielet takaisin synnyinmaahan, oli tuosta pesueen uo jäi jol±ä vain yksi jäsen, eräs poikasista. H.uut olivat jääneet - ties mihin. Ja vaikka näin oli käynyt, ei kukaan karjuista repäissyt vaatteitaan - - -!

Taide -elämämme merkkitapaus .

V.k. 25» päivänä oli Sotilaskotiimme järjestetty •'Pakanan" puhdetyönäyttelyn avajaistilaisuus. Tilaisuutta kunnioittivat läsnäolollaan Psn Komentaja, ryломönttimme komentaja, tykistöryhmän komentaja sekä "Hain", "Haamun" ja "Pakanan" komentajat. Lipunnoston sekä "Moskovan ryhmän" suorittamien kunnialaukausten jälkeen astui Bsn Komentaja seurueineen juhlasaliin Porin marssin sävelten kaikuessa. Valistusupseerin tervehdyssanojen jälkeen nautittiin Sotilaskodin erinomaisista pulla-korvikkeista, jona aikana saatiin kuulla torvisoittokunnan ja Pakanakuoron esittämiä musiikkinumeroita. Patteriston komentaja suoritti palkintojen jaon, minkä jälkeen kutsuvieraat tutustuivat näyttelyyn palkintolautakunnan opastuksella. Sikäli kuin kiertoikäynnin aikana käydyistä keskusteluista ja huudahduksista saattoi todeta, poistuivat kutsuvieraat näkemäänsä tyytyväisinä.

Näyttely pidettiin avoinna yleisölle aina t»k. 2. päivään saakka.

"Pakanan" uutispaivolu kun.nostautunut
jälleen.

"Pakanan"reportterikunta on taas osoittanut olevansa nikansa tasalla, jopa edelläkin. Viime numerossamme olleesta uutisesta saattoi tarkkaavainen lukija nim» havaita, että lehtemme taiteellisen avustajan oliko E. Kemppaisen odotettiin lomansa aikana kihlautuvan» Kuten lehtemme tämän numeron perheuttisten osastolta näkyy, on tämäkin ennakkouutinen osoittautunut paikkanaa pitäväksi.

Uutisen vahvasti älik. Kemppainen itsekin kutsumalla Sotilaskotiin v.k. eräänä päivänä joukon ystäviään ja esimiehiään pieneen juhlatilaisuuteen, jossa päivänsunkari antoi uuden näytteen monipuolisesta lahjakkuudestaan toimimalla m.m loistavalla tavalla hovimestarin tahdikkuutta ja joustavuutta vaativissa tehtävissä. Tilaisuudessa kajautti kuoro pari laulua. Vieraiden kiitokset ja onnittelet esitti vänr. Ruotsalo harvoin, mutta sitä valitummin sanoin.

Juna s s a k u u 3, t u a.,

Pori evakkoa keskustelee junassa kokemuksistaan. Toisen valittaa juuri monotiine /mä kaksi' talon, kun keskuettelua syrjästä seurannut mustalaimu tokaisse väliin: "Älä sure, äijä-paha, minulta sentään meni 'viisi pitäjää."

Kuuleman multaan kadotti hra Tahvo Talonmies joku aika sitten päivittäisellä tarkastuskierroksella ollessaan upouuden, koivupuison Työmieslaatikosta saadun loistoloppinsa, jota oi perusteellisista etsiskelyistä huolimatta ole löydetty. Enonaklava vahinko köyhälle miehelle näinä ankeina aikoina.

Käki kukkui Levinan maastossa t.k. 7. päivänä klo 18.58 luutn. Kari olan tekemän ilmoituksen mukaan kahden todistajan läsnäollessa.

Pakana-lehden Nikitinska jän kirjeenvaihtajan saamien tietojen mukaan on Villa Hornhan kanifarmi saanut ensimmäiset uudisasukkaat. Nämä väestöpropagandan tunnetusti innokkaat kannattajat ovat kuulemma tyydytyksellä ottaneet vastarvi heidän käyttöönsä varatut asuntolat « Kirjeenvaihtajamme mainitsee loyolsi tulokkaiden olevan taatusti ensiluokkaiseksi tunnustettua punasiilmäistä rotua.

PÄHKINÄT särjettyinä.

(Vastaukset viime numerossamme olleisiin pulmakysymyksiin)

1) Kattilan ikä on 574 vuotta.

Koska laiva on nyt 50 vuotta vanha ja samalla kaksi kertaa niin vanha kuin kattila oli "silloin", oli kattila "silloin" $4 \times 50 = 25$ vuotta vanha. Laiva on vanhempi sen määrän vuosia että se "silloin" oli yhtä vanha kuin kattila on nyt. Tämän ikäeron täytyy siis olla $4 \times 25 = 124$ vuotta.

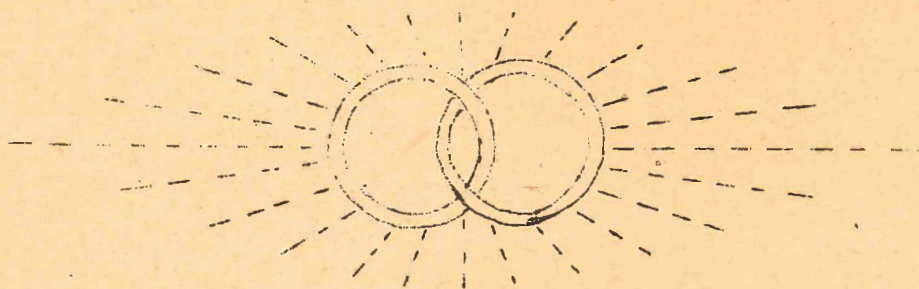
2) Kaikkien kolmen takana oli musta kissa.

Todistus? 1) Jos miesten takana olisi ollut 2 valkoista ja 1 musta kissa, olisi se miehistä, jonka takana olisi ollut musta, nähnyt molempien tovereidensa takana valkoisen ja heti ilmoittanut tietävänsä. Näin ei kuitenkaan tapahtunut.

2) Jos miesten takana olisi ollut 1 valkoinen ja 2 mustaa, olisi aina miehistä se, jonka takana olisi oli.... musta, nähnyt nähnyt toisen toverinsa takana valkoisen. Siitä, ettei se hänen tovereistaan, jonka takana oli myös musta kissa heti ilmoittanut tietävänsä oman kissansa väriä, voi hän päätellä iässä tapauksessa, että hänen takanaan ei voi olla valkoista kissaa. - Tähänkään ei olisi mennyt pitkää aikaa. Mutta todellisuudessa kului 15 pitkä minuuttia.

5) Siis jää ainoaksi mahdollisuudeksi, että kaikkien takana oli musta kissa, Tällöin jokainen voi ajatella näin: jos minun takanani olisi valkoinen kissa, näkisivät toverini sen, He Voisivat tällöin siltä seikasta, eitä kumpikaan heistä ei ilmoita tietävänsä oman kissansa väriä, päätellä, että heidän takanaan ei Voi olla valkoista kissaa o Mitta lie eivät ilmoita m5.tään.» Heidän, meidän kaikkien on siis nähtävä 2 mustaa. kissaa Tallan päätelmään kuuluu yleensä n 15 min» aikaa.

PAHA N A N PEPJIEUUTISIA

Kihlauksensa ovat julkaisseet t«k. 8, päivänä puh-
detyömestari kersantti v o~'kko 'IJnen Nokittälän kahdeksikos-
ta sekä neiti Aira Eumr'l:n?ren Liperistä;

Toimitus ornlt*eleo mestaria, joka on. ; l:i~k: es '1
lopulta löytänyt voittajansa.

Kihloihin ovat menneet neiti Aune Kokko Sortavalas-
ta sekä alikersantti Eino Kemppainen Skotsinasta.

V.k. 25» päivänä vihittiin avioliittoon neiti
Elma Kariola Liperistä sekä kersantti Arvo Hyttinen alias
Ryhmy Nikittähan seiskasta.

Toimitus toivottaa näille avioliittoon mennet.!Te ja siihen
aiko vl.11e kaikkea hyvää.

Tunnettu tul.onjo.Vt Muny lkm Herman Karppinen
yhdeksiköstä on saanut tayooe.vv-r.- st: vt päivä:ii r.yovyt
hänelle 4200 rm.Tjmn painoinen ?eipäs p.ollo.r.

Toimi tus onnittelee .